

Flags, Meaning and YOUR Call

Rabbi Naftali Rothstein, Northwest Yeshiva High School

Rashi on Numbers 1:1:1

וידבר... במדבר סיני ... באחד (1)
לחדש וגו' AND [THE LORD]
SPOKE [UNTO MOSES] IN THE
DESERT OF SINAI ... ON THE
FIRST DAY OF THE [SECOND]
MONTH ... [TAKE YE THE SUM
OF ALL THE CONGREGATION]
etc. — Because they were dear to
him, He counts them every now and
then: when they went forth from
Egypt He counted them (Exodus
12:37), when many of them fell in
consequence of their having
worshipped the golden calf He
counted them to ascertain the
number of those left (cf. Rashi
Exodus 30:16); when he was about
to make His Shechinah dwell
amongst them (i. e. when He
commanded them to make a
Tabernacle), He again took their
census; for on the first day of Nisan
the Tabernacle was erected (Exodus
40:2) and shortly afterwards, on the
first day of Iyar, He counted them.

רש"י על במדבר א':א':א'

(א) וידבר. במדבר סיני באחד
לחדש וגו'. מתוך חבתן לפניו
מונה אותם כל שעה — כשיצאו
ממצרים מנאן, וכשנפלו בעגל
מנאן לידע מנין הנותרים, כשבא
להשרות שכונתו עליהם מנאם,
באחד בניסן הוקם המשכן
ובאחד באיר מנאם:

Numbers 1:52

(52) The Israelites shall encamp troop by troop, each man with his division and each under his standard.

במדבר א' נ"ב

(נב) וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דָּגְלוֹ
לְצַבָּאתָם:

Bamidbar Rabbah 2:3

HKB”H loved the so much, that He made them banners like the divine messengers, that they shall be noticed. And from where do we learn that this is out of love for Israel? From King Solomn, who said: “He brought me to the banquet room and His banner of love was upon me.” (Song of Songs 2:4)

במדבר רבה ב' ג'

(ג) חֲבֵה גְדוֹלָה חֲבָבֵן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁעֲשָׂאָם דָּגְלִים
כְּמַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת, כְּדֵי שְׂיִהְיוּ נִפְרִין,
וּמִנֵּין שֶׁהוּא אֶהְבֵּה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁכֵּן
שָׁלְמָה אוֹמֵר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ד):
הֵבִיאֲנִי אֶל בַּיִת הַזֶּה וְדָגְלוֹ עָלַי
אֶהְבֵּה.

Song of Songs 2:4

(4) He brought me to the banquet room And his banner of love was over me.

שִׁיר הַשִּׁירִים ב' ד'

(ד) הֵבִיאֲנִי אֶל־בַּיִת הַזֶּה וְדָגְלוֹ
עָלַי אֶהְבֵּה:

ודגלו עלי אהבה

לכל סוגי החילות וכדומה דגל מיוחד, לפי שלכל אחד יש תפקיד בפנ"ע המייחדו משאר החילות, והדגל הוא האות על תפקידו המיוחד של החיל, וגם כל יחיד יש לו אות מיוחד המורה שהוא מושתת לחיל הות. עד"ז אצל המלאכים יש בהם הרבה מדרגות, כמו מלאכים ושרפים חיות ואופני הקודש, ולכ"א מהם יש תפקידים מיוחדים בלי גבול, וזה בחינת הדגלים אצל המלאכים, כלשון המדרש (שהש"ר ב) מיכאל ודגלו עמו גבריאל ודגלו עמו, שלכ"א מהם יש דרך מיוחדת בעבודת ה' באופן שבו הם עובדים להשי"ת. וזה שנתאוו ישראל שיעשו אותם דגלים, דכשראו ישראל את המון המלאכים לאין מספר העשויים דגלים דגלים, שכל אחד מהם שייך לתפקיד מיוחד, נתאוו גם הם לדגלים כמותן, שאף הם יהיו כך שלכל יהודי יהיה תפקיד מיוחד השייך אליו, ותהא להם הבהירות לדעת תפקידם ויעודם כמו המלאכים. כי הגרוע ביותר הוא כאשר אדם מסתובב ללא כל תכלית ויעוד בעולמו, ואינו יודע לשם מה הוא חי ומה פעולתו בעוה"ז, ולאיוו תכלית ירד לעולמו.

ועל זה אמר להם הקב"ה חייכם שאני ממלא משאלותיכם, שעד"ז מורה ענין הדגלים של ישראל על התפקיד המיוחד של יהודי עלי אדמות, שלכל

וידבר ה' אל משה לאמר איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל. יש לבאר פרשה זו ע"ד העבודה, ענין נשיאת ראש כל עדת בני ישראל וכל סדר הדגלים שהתורה מאריכה בהם בכל פרטיהם, הרי התורה"ק היא נצחית ועניניה שייכים בכל עת, וגם מה שאינו נוהג בפועל יש בו נצחיות ע"ד העבודה.

ובמדרש איתא (במד"ר ב) בגודל ענין הדגלים, חיבה גדולה חבבן הקב"ה שעשאים דגלים כמלאכי השרת כדי שיהיו ניכרין. ומנין שהוא אהבה לישראל, שכן שלמה אומר (שה"ש ב) הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה וכו'. בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני ירדו עמו כ"ב רבבות של מלאכים שנאמר רכב א' רבותים אלפי שנאן, והיו כולם עשויים דגלים דגלים שנאמר דגול מרבבה. כיון שראו אותן ישראל שהם עשויים דגלים דגלים התחילו מתאווים לדגלים, אמרו הלוואי כך אנו נעשין דגלים כמותן וכו', אמר להם הקב"ה, מה נתאיתם לעשות דגלים חייכם שאני ממלא משאלותיכם וכו', מיד הודיע הקב"ה אותם לישראל ואמר למשה לך עשה אותם דגלים כמו שנתאוו. עוד איתא שם, אמר הקב"ה למשה עשה אותם דגלים לשמי, למה, שהם בני שנאמר בנים אתם לה' אלקיכם, והם צבאות

על התפקיד המיוחד של יהודי עלי אדמות, שלכל יהודי נועדה שליחות מסוימת למלא את רצון ה' שלמענה ירד לעולם, ועליו לדעת מה תפקידו ויעודו בעולם. וזה הביטוי של גודל אהבת ה' לישראל שנתגלה בדגלים, כמש"נ ודגלו עלי אהבה ועשה אותם דגלים לשמי למה שהם בני וצבאותי וגו', שהחיבה הגדולה שחיבבן הקב"ה בזה היא הבהירות לדעת את התפקיד והיעוד המיוחד של יהודי בעולמו, שזו משמעות הדגלים.

וזהו ענין נצחיות פרשה זו ע"ד העבודה, שמתחלת במספר בני ישראל להורות שכל יהודי הוא עולם קטן בפנ"ע, כמו שבארנו במאה"כ למשפחותם לבית אבותם במספר שמות, שמרומז כי לכל יהודי יש שם ומספר בפנ"ע ותפקיד ויעוד מיוחדים שלשמן ירד לעולם. וכדאיתא בספה"ק על

בני שנאמר בנים אתם לה' אלקיכם, והם צבאותי וכן הוא אומר והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מארמ"צ, ולפי שהן צבאותי אעשה אותם דגלים לשמי. ויש להבין דלכאורה הדגלים הוא ענין גשמי, ומה שייך זאת בעולם המלאכים. עוצ"ב מדוע נתאוו ישראל שיעשו אותם דגלים, מה המעליותא של הדגלים, ומה ענין ודגלו עלי אהבה, במה מורים הדגלים על אהבת הקב"ה לישראל. וכן מד"א עשה אותם דגלים לשמי לפי שהם בני והם צבאותי, מה השייכות לדגלים זה שהם בני וצבאותי. וכן מה שבהר סיני נגלה הקב"ה עם המלאכים שהיו עשויין דגלים, מה שייכות הדגלים במיוחד לקבלת התורה.

וי"ל בזה דכמו שבמלכותא דארעא משמעות הדגל הוא לייחד כל אומה לעצמה, ולכך יש לכל עם דגל משלו. וכמו כן מלבד הדגל הכללי יש גם

מדרש תהלים קמז) מונה מספר לכוכבים לכולם שנת יקרא, שלכל כוכב יש שם מיוחד ע"ד מאה"כ (מאת לג) יאדעך בשם, ומכאן שלכל כוכב יש שם תפקיד מיוחד, ומביאים בזה בשם הקדמונים המצביק בא להוציא מדברי המדענים הטוענים שאינם יש כוכבים שיש להם מטרה ותועלת, אך יש כוכבים שהם ללא שום תפקיד ומטרה ואינם מועילים כלום, וכנגד זה אמר דוד המלך ע"ה מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא, אין כוכב ללא שם, לכל כוכב יש יעוד ותפקיד מיוחד שלשמו נברא. ואם בכוכבים כך כ"ש וק"ו שלכל יהודי יש תפקיד מיוחד, שזהו הנצחיות של מנין בני ישראל במספר שמות, שכל יהודי הוא עולם קטן בעל מספר יום לעצמו ומיועד לו תפקיד בעולם. ולמעלה מזה הוא ענין הדגל, שיש לכל חיל ושבט מישראל תפקיד מיוחד ודרך מיוחדת בעבודת ה'. וכמו שבט לוי היה לגיונו של מלך וחיל ה' וזה דגלם, כמש"כ המצבים בסוף הל' שמיטה ויובל, ששבט לוי הובדל לעבוד את ה' לשרתו ולהורות דרכיו הישרים המספתי הצדיקים לרבים וכו', לפיכך הובדלו מדרכי העולם, לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נחלין

שלו שמהם הוא יכול ללמוד מהו הדגל שאליו הוא משתייך ומה יעודו ותפקידו המיוחד. ולאור הנלמד מפרשה זו שכל יהודי יש לו דגל אליו הוא משתייך, עליו לשמור על דגלו ולא להמירו בדברים שאינם מתפקידו, שאינו דומה דגלו של בן המלך לדגלו של עבד המלך, וכמאמר מרן הס"ק מסלונים זי"ע עה"פ מוסר ה' בני אל תמאס, מוסר ה', המוסר שהקב"ה מוכיח ליהודי הוא, בני, הרי הנך בני בן המלך, ולכך אל תמאס, לא תמאס עצמך בהנהגה שאינה ראויה לך, שאין זה מתאים לבן המלך להתנהג בהנהגה של אנשים פשוטים וגסים. זהו מוסר ה' ליהודי שיכיר את דגלו שהוא בן המלך וישמור עליו. וכעין שפי' האוה"ח הק' על הפ' (שמות כ) לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא, שלא תשא עליך שם שאינך ראוי לו, שאם בחיצוניות הוא נראה יהודי ירא ושלם והפנימיות אינה כן ה"ז בבחי' לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא עיי"ש. ועל דרך זה כאשר הקב"ה עוזר ליהודי ומעמידו במקום ובתנאים הנותנים לו את הזכיה להיות מחיל ה' ולגיונו של מלך, אל ישא זאת לשוא, אלא יתאים את עצמו לדגל שהוא נושא.

והנהגה רחוקה מרשה זו של דגלים קודם

העולם, לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נוחלין
היא זוכין לעצמן בכח גופן, אלא הם חיל ה', שנאמר
בדף ה' חילו, והוא ברוך הוא זוכה להם שנאמר
אבי חלקך ונחלתך. ואח"כ כתב, ולא שבט לוי בלבד
אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה
רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה'
לשרתו ולעובדו לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשהו
האלקים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים
אשר בקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קודש קדשים,
ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה
לו בעוה"ז דבר המספיק לו וכו', ע"כ. וכמו שלשבט
לוי יש דגל מיוחד, כך לכל שבטי ישראל יש דגל
מיוחד ותפקיד מיוחד, יש שבט שדגלו תורה, שכולו
נתון לתורה, ויש שדגלו עבודה, ויש שכולו חסד,
ויש שדגלו החוקת תורה, והצד השווה שבהם שלכל
אחד יש תפקיד ויעוד מיוחד המהוים את הדגל שלו
שלמען זה ירד לעולם, ויחדיו מהוים שלימות. ופרשה
זו מלמדת שאין יהודי שאין לו שם מיוחד ושאינו
שייך לדגל מיוחד, והקב"ה נתן לכל אחד את התנאים

את עצמו לדגל שהוא נושא.
וע"כ קורים בתורה פרשה זו של דגלים קודם
קבלת התורה, שמרן אדמו"ר בב"א זי"ע אמר בזה
כי יש בפרשה זו את מספר כללות בני ישראל, וזו
עיקר ההכנה לקב"ה"ת, וכמ' ואהבת לרעך כמוך זה
כלל גדול בתורה, היינו אחדותם של ישראל היא
תכלית התורה וגם תכלית ההכנה לקב"ה"ת. וע"פ
הדברים י"ל עוד שקורים בתורה פרשה זו קודם
קב"ה"ת משום פרשת הדגלים שבה, שהתורה מלמדת
בזה שישראל צריכים להיות איש על מחנהו ואיש
על דגלו, לכל יהודי יש מחנה ודגל, דהיינו תפקיד
ויעוד בעולמו. היצה"ר הקשה ביותר הוא זה המעמיד
לאדם את מצבו כאילו שאין לו תכלית בעולמו שהוא
כהמון בריות לאין תכלית, וכנגד זה אמרה תורה
איש על דגלו, שכל יהודי הוא בעל יעוד ותכלית,
וההכרה הזאת בתכליתו בעולמו היא ההכנה לקבלת
התורה.
וזה ענין הנצחיות של פרשת במדבר שהיא גבוה
מעל גבוה, שיש בזה כוונות עליונות גבוהות מאד

הקשורות לנצחיות של כלל ישראל, ויסודות קיום כל עניני התורה, הן בענין מספר בני"י כמו שנתבאר לעיל שהשלמות היא רק ע"י התכללות עם הששים רבוא, והן מה שלכל יהודי יש תפקיד ושליחות מיוחדת בעולם. ויסוד הדברים היא האמונה שאנו מאמינים שהקב"ה ברא את כל העולם ולא ברא בו דבר לבטלה, אלא לכל דבר בבריאה יש תפקיד ויעוד מיוחד. ואפי' כוכבי השמים לרוב יש לכל כוכב שם ותפקיד מיוחד שלמענו בראו הקב"ה, וכמש"נ עוד (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא. וכ"ש בני ישראל עם הנבחר יש לכ"א מהם תפקיד מיוחד, ואפילו שנדמה שיש כ"כ הרבה יהודים אנו מאמינים שיש לכל יהודי יעוד וצורך משלו, שבדאי לא בראו הקב"ה בתנם אלא שלחו למלא שליחות מסוימת. וכבר נתנו רבוה"ק זי"ע את הסימנים לדעת מהו התפקיד המיוחד, הדבר בו

היצה"ר מתגבר באופן מיוחד, אות הוא שזה תפקידו בעולמו עבורו ירד לעולם, ולכך מתגבר היצה"ר בענין זה בכל הכח כדי שלא ימלא יעודו בעולמו. וזוהי החיבה גדולה שחיבבן הקב"ה שעשאם דגלים, שיכולים לדעת את תפקידם המיוחד עלי אדמות, שזה סוד חייו של יהודי לגלות ולדעת מהי שליחותו בעולם.

ובמיוחד אפשר להשיג ענין זה בש"ק, כמ"ש בזמירות שבת, כל מקדש שביעי כראוי לו כל שומר שבת כדת מחללו וכו' איש על מחנהו ואיש על דגלו. בכל ימות השבוע יהודי מוטרד ומבולבל בלא ישוב הדעת, ואין לו את הבהירות לדעת מחנהו ודגלו, ורק בש"ק, כאשר הוא מקדש שביעי כראוי לו ושומר שבת כדת, יש לו את הישוב הדעת והבהירות להיות איש על מחנהו ואיש על דגלו.

Compton, William C.. **Positive Psychology: The Science of Happiness and Flourishing** (p. 58).

Having a sense of meaning and purpose in life is also an important predictor of higher subjective well-being (Park, 2011; Steger, 2009). Moreover, a sense of meaning is an important component of well-being at all stages of life (Steger, Oishi, & Kashdan, 2009). Evidence suggests that the relationship is reciprocal, insofar as having a greater sense of meaning in life increases well-being, and feeling more positive emotions induces people to feel that their lives are meaningful (King et al., 2006).....

It is important to note that the impact of meaning on well-being depends on whether one has reached a comfortable sense of meaning or is still searching. That is, feeling secure about one's current sense of meaning in life is associated with higher subjective well-being. However, searching for meaning is not related to higher levels of well-being and may even be related to lower well-being (Steger et al., 2008).

Lyubomirsky, Sonja. **The How of Happiness** (p. 210-211). Penguin Publishing Group.

AUTHENTIC GOALS

Do you value and truly “own” your goals, or are they really the goals favored by your parents, spouse, or neighbors? I knew a lot of people in college in the latter category, who were pre med because their parents really, really wanted them to be doctors.

For the better part of a decade, Ken Sheldon and Andrew Elliot have been studying what they call **self-determined, or authentic, goals—that is, goals that are rooted in a person’s lifelong deeply held interests and core values. Not surprisingly, they find that people are happier, healthier, and more hardworking when they are following goals that they own and that these people show bigger increases in happiness after attaining their authentic goals.** Presumably realizing authentic goals satisfies our true values and innate needs, thus delivering powerful emotional benefits.

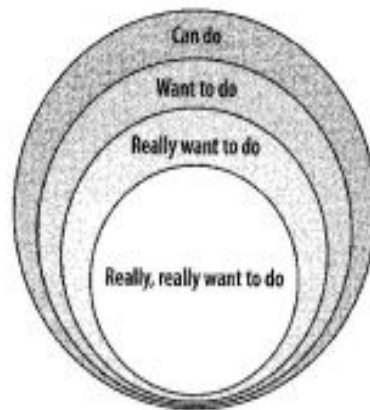
If you have ever met a happy premed, she probably genuinely and authentically desires to minister to the sick. She owns that goal. One way that you can own your goals is to choose ones that fit you well. We are happier and more likely to persist at a goal when our striving toward it consistently makes us feel good. **The more a goal fits your personality, the more likely that its pursuit will be rewarding and pleasurable and increase your happiness.** For example, if you are an extrovert, you may do well pursuing goals that involve interactions with other people. If you have a dominant personality, you might wish to take on a leadership activity. If you are on the

nurturing side, choose a goal that allows you to take care of others. If you are competitive and achievement-oriented, strive for something that satisfies that spirited drive in you, like winning an athletic tournament or being the most productive worker in your division.

Knowing which goal will fit you best takes a bit of self-awareness and emotional intelligence. If you understand your guiding values and have a clear sense of your preferences and desires, you will likely instantly recognize when there's a match between you and a particular activity or life task. If you don't, then contemplate whether you feel "authentic" when pursuing a particular goal. When you're doing your thing—writing a song, playing with children, telling a joke, learning about global warming—do you feel as if you're more the person that you want to be . . . or less?

Ben-Shahar, Tal. **Happier** (p. 76). McGraw-Hill Education.

Asking ourselves what we want to do or what would provide us with both meaning and pleasure is often not enough. We need to dig deeper. My philosophy teacher, Ohad Kamin, gave me some advice when I graduated from college and was not sure where I wanted to go: “Life is short. In choosing a path make sure you first identify those things that you can do. Out of those, select the ones that you want to do. Then, reduce your choice further by zooming in on what you *really* want to do. Finally, select those things that you *really, really* want to do—and then do them.” What Ohad did was to create four concentric circles for me, with the inner circle holding in it the pursuits that would make me happiest.

The outer circle captures the possibilities available to me. The innermost circle encompasses my deepest wants and desires. Pursuing these makes me feel most real and authentic—realizing my dreams as the author of my life. We do not always have the luxury to follow the prescription of the innermost circle—there are very often constraints that are outside of our control. However, genuine heartfelt and mindful answers to these questions can start us